

Jacek Buszewicz, Janusz Kruk

Gródek Nadbużny, gm. Hrubieszów,
woj. zamojskie, St. 1C, AZP 86-95/12

Informator Archeologiczny : badania 23, 10

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

townego na osi S-N z głową na południe i twarzą na wschód. 3 naczynia (amforę a w niej naczynie miniaturowe oraz kubek) a także 2 zapinki brązowe i fragmenty zapinki żelaznej.

Z następną fazą zagospodarowania stanowiska tzn. z osadą ludności kultury przeworskiej wiąże się 18 obiektów nieruchomych. W części zachodniej badanego obszaru rozpoznano kolejne obiekty związane z częścią produkcyjną osady, a więc pozostałości 4 dymarek i zasługujący na szczególną uwagę obiekty kamiennieo-gliniane (zapewne produkcyjne), którego eksploatacja została przełożona na kolejny sezon badawczy. W pasie zachodnim odsłonięto także 6 pozostałości po słupach. W części północno-wschodniej kontynuowano rozpoczętą w ub. r. eksploatację obiektu półziemiankowego (ob. 458). Jego część północną i północno-wschodnią zniszczyło częściowo późniejsze osadnictwo wczesnośredniowieczne i średniowieczne. Wśród materiału ruchomego pochodzącego z osady na uwagę zasługują: fragmenty blachy brązowej ornamentowanej (ob. 458), 2 fragmenty naczyń szklanych, 2 paciorki szklane, 2 przeszliki (1 ornamentowany), kościane sztydo, igła i pierścionek.

Część północna i północno-wschodnia badanej powierzchni dostarczyła także 6 obiektów nieruchomych będących pozostałościami osadnictwa wczesnośredniowiecznego i średniowiecznego. Obiekty te to paleniska, z których pochodzą fragmenty naczyń oraz kości zwierzęce; zarejestrowano także fragment osetki.

Badania będą kontynuowane.

Gródek Nadbużny,
gm. Hrubieszów, woj. zamojskie,
St. 1C, AZP 86- 95/12

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski w Zamościu

Badanie prowadził mgr Jacek Buszewicz. Konsultował doc dr Janusz Kruk. Finansował WKZ w Zamościu. Osada kultury pucharów lejkowatych (KPL).

Założono jeden duży wykop usytuowany w najbardziej zniszczonej części stanowiska o powierzchni 300 m², o wymiarach 15 x 20 m wytyczony w zachodniej części stanowiska, naprzeciw szerokiego, sztucznie utworzonego podjazdu na wzgórze. Wykop objął w całości ary numer 14 i 25 oraz ćwiartki C i D arów 15 i 26. Z całej powierzchni zdjęto warstwę ziemi ornej. Wydobyte zabytki zhierano z obrębu każdego metra kwadratowego powierzchni osobno. Pod warstwą ziemi ornej na głębokości około 30 cm wystąpił żółty less calcowy. Jedynie wzdłuż profilu wschodniego rozciągał się pas czarnej ziemi, mający 3-4 metrów szerokości.

W obrębie wykopu odsłonięto zarysy dwunastu obiektów, z których pięć przebadano (są to obiekty Nr 1/89, 2/89, 3/89, 6/89 oraz 8/89 — ten ostatni tylko częściowo, ponieważ jego zarys wychodził poza krawędź wykopu). U większości przebadanych jam zachowały się dolne partie wypełnień; ich miąższość wynosiła od 38 cm (w ob. 3/89, poprzez 50-60 cm (ob. ob. 1/89, 6/89, 8/89) do 76 cm (ob. 2/89). Obiekty w przekroju poziomym miały zarysy zbliżone do kołistych a ich profile pionowe miały kształt nieckowaty lub cylindryczny z płaskim dnem. Charakter wypełnień oraz rodzaj wydobytych znalezisk pozwala stwierdzić, iż obiekty 1/89, 2/89, 6/89 i 8/89 to jamy o przeznaczeniu gospodarczym, ewentualnie doły śmietnikowe, natomiast obiekt 3/89 jest pozostałością otwartego paleniska (w wypełnisku znaleziono stosunkowo liczne fragmenty polepy, lecz pochodzą one z zawalonej konstrukcji domostwa, a nie z obudowy pieca). Fragmenty ceramiki naczyniowej wydobyte ze wszystkich obiektów jednoznacznie dają się zakwalifikować do kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.

Grzybów, gm. Staszów,
woj. tarnobrzeskie,
St. 1, AZP: 92- 68/2

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Krzysztof Garbacz. Finansowała KiZChS „Siarkopol” w Grzybowie. Piąty sezon badań. Grobowiec kultury pucharów lejkowatych. Cmentarzysko kultury przeworskiej.

Przebadano obszar o powierzchni ok. 90 m². Odsłonięto fragmenty kamiennego obstawy drugiego grobowca KPL, wyeksplorowanego w ubiegłym roku. Odkryto jeden grób ciałopalny popielnicowy (nr 31), który oprócz przepalonych kości zawierał 3 gliniane przeszliki, żelazne okucie zamka skrzyneczki, sprzączkę, fragment igły (?), fragmenty fibuli brązowej, stopione paciorki szklane, a także drobne ułamki ceramiki i nieokreślonych przedmiotów metalowych.

Uchwycono zasięg części warstwy ciałopalenia od strony północnej. Z warstwy tej wydobyto wiele ułamków ceramiki oraz nieliczne fragmenty przepalonych kości.

Wyeksplorowano również jamę (obiekt 4/89), a w niej fragment dużej kości. Jamę tę łączy się z pochówkami zwierzęcymi, odkrytymi podczas dotychczasowych badań. Zakończono eksploatację pochówku zwierzęcego nr 5, w którym odkryto popękane i częściowo zdeformowane naczynie gliniane. Fragmenty podobnego naczynia zostały znalezione w pochówkach zwierzęcych: 7 i 8, odkrytych w 1987 r. Datowano je wówczas na wczesne średniowiecze. Jednakże do tej formy naczynia znajduje się analogie na terenie Rumunii w kulturze Sintana de Mures. W związku z tym chronologię tych pochówków można ustalić wstępnie na IV w. n. e.

Na stanowisku wyeksplorowano również fragmenty ceramiki siwej oraz terra sigillata.

Materiały oraz dokumentacja znajdują się w Biurze Badań i Dokumentacji Zabytków w Tarnobrzegu.

Badania będą kontynuowane.

Inowrocław, woj. bydgoskie St. 100 patrz okres rzymski